

Campingwerk Dabar: wel een knuffel, maar geen volleybaltoernooi

De afgelopen maanden was het de vraag óf en hoe Dabar - het campingwerk van de IZB - deze zomer aan de slag zou kunnen gezien de corona. Maar bijna op volle sterkte kan men nu vanaf zaterdag 11 juli, met enige aanpassingen, los.

Achtergrond

Lodewijk Born

Dabar is het missionaire werk op campings in Nederland. Het is een van de manieren waarop de IZB, midden in het dagelijks leven in woorden en daden, wil getuigen van Gods liefde. Dat gebeurt met een afwisselend recreatieprogramma voor kinderen, jongeren en ouderen. De IZB zendt dit jaar een kleine driehonderd jongeren en twintig campingpastors uit naar in totaal zeventien campings. Daarnaast wordt in de stad Rotterdam Dabarwerk gedaan.

Agnes van Haaften, hoofd IZB Dabar, vertelt hoe de organisatie de afgelopen maanden eigenlijk in de wachtkamer zat: „We waren volledig afhankelijk van de beslissingen die de regering zou nemen. Zouden de openbare toiletvoorzieningen wel of niet open gaan op campings? Want dat was wel een van de belangrijke voorwaarden of we wel of niet onze teams zouden kunnen inzetten.“

Uiteindelijk kwam daar groen licht voor. Sinds 15 juni zijn op campings de toiletgebouwen weer beschikbaar voor alle gasten. Achter de schermen werd door de IZB ondertussen al druk overlegd met de campings waar men actief is. Het werk van Dabar gebeurt altijd in samenspraak met campingeigenaren en een lokale commissie. „Soms bestaat die uit één kerkelijke gemeente en op andere plekken uit meerdere kerken uit de regio. Soms ook uit verschillende kerkverbanden. Daarmee hebben we alles doorgesproken wat er kan in deze tijd die voor iedereen anders is.“

De training en instructie van de teams moesten bijvoorbeeld ook online gebeuren.

De IZB zelf is gelieerd aan de Protestantse Kerk in Nederland,

maar de deelnemers komen uit de volle breedte van kerkelijk Nederland. „Ook bijvoorbeeld christelijk-gereformeerd en hersteld-hervormden.“

Met open armen

Voor vier van de 21 plekken waar andere jaren een Dabarteam actief was, leverden de coronabeperkingen onoverkomelijke bezwaren op. „Die willen even een jaar overslaan en daar hebben we natuurlijk alle begrip voor.“ Het overgrote deel van de accommodaties ontvangt de Dabar-vrijwilligers met open armen, zij het dat de nodige aanpassingen van kracht zijn. Zo wordt op een aantal campings gewerkt met kleinere teams dan anders.

De jongeren en campingpastors doen het recreatiewerk allemaal op vrijwillige basis zonder onkostenvergoeding of salaris. Wel is er een gratis verblijf op de camping voor de teams en pastors. Ze slapen in (sta)caravans of eigen tentjes. „Daar nemen we ook extra maatregelen voor. We hebben kleinere teams en er slapen bijvoorbeeld ook maar twee personen in een caravan terwijl dat er anders vier geweest zouden zijn. Zo kunnen zij ook voldoende afstand bewaren van elkaar.“

Veel aanmeldingen

„Bijzonder was dat het juist in deze tijd zó voorspoedig liep met de aanmeldingen“, aldus Van Haaften. Zo zijn er nog 68 jongeren ‘over’ die niet meer geplaatst konden worden in de teams die nu naar campings gaan. „De motivatie, de *drive*, bij zowel de jongeren als de campingpastors is heel hoog. Ze zien er echt naar uit.“

Ook campingeigenaren willen graag het christelijke recreatiewerk ontvangen. „Als kinderen en tieners een leuke vakantie hebben, dan hebben ouders dat ook. Juist nu zien de campingeigenaren ons graag komen omdat wij een heel mooi

Het Dabarteam op de camping in Termunterzijl. Dit jaar is men hier ook weer actief. Foto: IZB Dabar

Campingeigenaren willen graag het christelijke recreatiewerk ontvangen

programma kunnen bieden.“

Voor alle betrokkenen is het spannend. „Hoe kun je anderhalve meter afstand houden met jonge kinderen? Eigenlijk zeggen we: dat kan niet. We zitten ook op zogenoemde volkscampings. Heel veel kinderen die daar komen hebben een ‘rugzakje’. De tijd op de camping is iets dat die kinderen echt nodig hebben. Ze kijken er het hele jaar naar uit. Als je als vrijwilliger die kinderen begeleidt en helpt kun je niet altijd afstand houden. Ze hebben gewoon die knuffel en aai

over de bol nodig en dat gaan we ook niet verbieden.“

Het is zoeken naar de juiste manier van werken, bepaalde recreatie-onderdelen zullen moeten worden geschrapt. „Sinds 1 juni zijn er weer teamsporten voor jongeren toegestaan, maar een volleybalwedstrijd voor volwassenen bijvoorbeeld - populair op de camping - zit er niet in. Maar je kunt dan als alternatief wél een jeu-de-boulette-toernooi houden.“

Bij het Dabarwerk zal het deze zomer meer dan ooit gaan om ‘gevulde presentie’, zegt Van Haaften. „Aanwezig, zichtbaar zijn. We hebben gezegd: het er zijn is minstens zo belangrijk als het opzetten van allerlei activiteiten. Misschien zullen dingen die we bedacht hebben wel heel anders gaan. Je kunt het gewoon niet voorspellen.“

Eigen ‘coronaverhaal’

In de periode van 11 juli tot en met 22 augustus zullen er ook twintig campingpastors aanwezig zijn.

Verwacht de IZB ook dat er meer behoefte zal zijn aan pastorale gesprekken bij de tent of de caravan? „We weten het niet, maar we denken van wel. Mensen hebben maanden thuis gezeten en iedereen heeft zijn ‘eigen coronaverhaal’. Doordat je zorgen hebt over je bedrijf dat tot stilstand kwam of dat je ineens als ouders met elkaar in een thuiswerksituatie zat. Plus de intensieve begeleiding van kinderen die niet gewoon naar school konden. Sommigen hebben misschien wel met ziekte te maken gehad of dierbaren zijn overleden. Ik denk dat de komende zomervakantie voor sommigen écht een periode is van bijkomen. Onze belangrijkste taak is: luisteren, er zijn.“

In het noorden is Dabar dit jaar alleen actief in Termunterzijl (Gr) op Camping Zeestrand. De IZB heeft geen christelijk campingwerk in Fryslân maar is daarover wel in gesprek.